

آمده است. پایریک دره‌یی ست در دامنه‌ی تپه‌های نواحی شمالی کوهستان «آلتایی» از نواحی «جنوب سبیری مرکزی» اندازه‌ی این فرش کهن ۱/۸۳ در ۲ متر و کلفتی ۲ میلی‌متر با رنگ قرمز سیر، آبی، سبز، زرد کم‌رنگ و نارنجی و در هر دسیمتر مربع ۳۶۰۰ گره به کار رفته است. کتاب حاضر سعی نموده گوشه‌ی هنر و قدمت فرش را در ایران بازگو نماید. از جمله دوران‌های تاریخی «پیش از اسلام و بعد از اسلام» اهمیت فرش ایران، فرش دستباف و طبقه‌بندی هنر آن، ابزار، نقشه، رنگ آن، معرفی موزه‌های فرش، واژگان آن و از دیگر مزایای این کتاب دارا بودن عکس‌های رنگی در رابط با فرش می‌باشد.

(فرستنده: بیژن تلیانی)

آخرین روزها: پایان سلطنت و درگذشت شاه؛ تألیف دکتر

هوشنگ نه‌اوندی، ترجمه‌ی بهروز صوراسرافیل و مریم سیحون، شرکت کتاب (لوس آنجلس) ۴۳۸ ص + ۱۲ ص فهرست اعلام. دکتر هوشنگ نه‌اوندی از کارگزاران سیاسی عصر پهلوی بود. فهرست این کتاب عبارت است از: یادداشت‌های نویسنده بر ترجمه‌ی فارسی کتاب؛ یادداشت مترجمان؛ دیباچه‌ی چاپ دوم فرانسه که این ترجمه براساس آن انجام شده است؛ پیشگفتار؛ فصل نخست، «کوروش آسوده بخواب، ما بیداریم»؛ بخش اول: ماه‌های نابسامانی و اغتشاش؛ فصل دوم: «ایران جزیره‌ی ثباتی ست در یکی از پُر آشوب‌ترین مناطق جهان»؛ فصل سوم: «مه فشانند نور و سگ عوعو کند»؛ فصل چهارم: «هیچ کس نمی‌تواند مرا براندازد»؛ فصل پنجم: «باز هم این پیرمرد»؛ فصل ششم: «مگر من با آن‌ها چه کرده‌ام»؛ فصل هفتم: «امریکایی‌ها هرگز مرا رها نخواهند کرد»؛ فصل هشتم: «یک ... بدبخت شپشو با من چه می‌تواند بکند»؛ فصل نهم: «صدای انقلاب شما را شنیدم»؛ فصل دهم: «از رئیس ستاد ارتش خواستم دولتی موقت تشکیل دهد»؛ فصل یازدهم: «آخرین نخست‌وزیر شاهنشاهی ایران»؛ فصل دوازدهم: «ایران را به شما می‌سپارم و شما را به خدا»؛ بخش دوم: «راه دور و رنج بسیار»؛ فصل سیزدهم: «از ۱۹۷۴ امریکایی‌ها نابودی مرا می‌خواهند»؛ فصل چهاردهم: «من به راستی بیمارم»؛ فصل پانزدهم: «من در حال مرگم ولی می‌خواهم با احترام بمیرم»؛ فصل شانزدهم: «خداوند حافظ ایران باد».

شعر و شاعران

سروده‌های سره؛ منتخباتی از اشعار محمدحسین خدایاری، در این کتاب اشعار برگزیده‌ی محمدحسین خدایاری توسط (مازیار خدایاری) انتخاب شده است.

سرود اشک و تبسم؛ مهدی عاطف‌راد، تهران، شریف، ۱۳۸۳، ۱۲۴ ص. نمونه‌ی شعر: نگاه صبح‌دم از بینش طلوع پر است / و اشک با همه‌ی چشمه سارهای زلال / ز چشم حادثه جاری ست / کسی چه می‌داند / که در گذار غم از شب چه اتفاق افتاد / که روزها همه لبخند می‌زنند چنین / و آن که رفت و به آواز رازها پیوست / میان قلب من اینک سرود می‌خواند.

حافظ از ناشران، نویسندگان و علاقه‌مندانی که بخواهند کتاب‌هایشان در بخش تازه‌های کتاب معرفی شود دعوت می‌کند که نسخه‌ی از کتاب مورد علاقه‌ی خود را به نشانی تقاطع فلسطین و انقلاب ساختمان مهر - شماره‌ی ۲ - کدپستی ۱۴۱۶۸ - دفتر ماهنامه‌ی حافظ ارسال نمایند.

زیر نظر مهندس حجت حیدری

کلیات، دایرة المعارف‌ها

فرشنامه‌ی ایران؛ تألیف دکتر حسن آذریاد، فضل‌الله حشمتی رضوی، چاپ دوم، شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه، جلد زرکوب، قیمت: ۵۰۰۰۰ ریال، ناشر: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. قالی ایران در گذر قرن‌ها نه تنها جلوه‌ی بزرگ از هنر و صنعت این سرزمین بلکه جزئی از زندگی مردم نیز بوده است. در نقش‌هایی که در مجموع از سنتی ریشه‌دار مایه می‌گیرد. برخی نگاره‌ها در پیوند با فرهنگ کهنسال این کشور نمادین است که بهره‌گیری آذینی از آن در طول قرن‌ها، آن را از رمز و رازش جدا کرده است و بی‌ریشه می‌نمایاند که این‌گونه نیست. در این سنت، اشاره‌ی نگاره‌ها همان اندازه ارزشمند است که هماهنگی آرام و دل‌نشین آن‌ها با هم چه به صورت به هم پیوسته و چه گسسته، چه در نقشی که دارد و چه در رنگی که به خود می‌گیرد. در پهنه‌ی قالی، جای خالی و بی‌نقش نمی‌توان و با کم‌تر می‌توان دید. هر جا نگاره‌ی ست چه کوچک و چه بزرگ. جهانی گسترده برای آفرینش، و چرا خالی از آفریدگان؟

که در پیوند با آنان، چنین است درون‌مایه‌ی هر نقش‌پردازی سنتی ایران در نقش‌هایی که می‌آفریند و رنگ‌هایی که به چهره‌ی نقش‌ها می‌نهد: همه‌جا پیوند هستی و شور زیبایی آن، غم دوربودن از این پیوستگی و شوق رسیدن به آن. در نوشته‌های بازمانده از زبان پهلوی برای قالی نفیس واژه‌ی «بُپ» یا «بوپ» و برای فرش «ونمد» واژه‌ی «نمت» و برای فرش، جامه و بستر واژه‌ی «وبسترگ» آمده است. کهن‌ترین نمونه‌ی قالی، فرش‌هایی که در پایریک در سال ۱۹۴۹ میلادی به دست

یک شاخه شعر سرخ؛ احمد حیدریبگی، همدان، اسکان، ۱۳۸۳، ۲۷۲. نمونه‌ی شعر: یک شاخه شعر سرخ به‌دستم بود / باد و برگ سبز / برای یک چراغ / که بریزد / از پنجره / به کوچه‌ی خاموش، پرده‌ی پلک پنجره با بست.

تنهاییت را به دوش من بگذار؛ احمد حیدریبگی، انتشارات شهر اندیشه، همدان، ۱۳۸۰، ۱۲۰ ص.

نمونه‌ی شعر: ای مادر نجیب زمین / خاک / ای شعله / ای زبان سرخ دلیر / امسال، سال کیست؟ / سال نهنگ پیر؟ / یا سال گرگ‌ها / با سال‌های نیامده، / آیا؟ / همراه تو، / سال سپیدار کبوتر، خواهد بود؟ / زردی را از ما بپذیر / سرخی را به ما ببخش / ای نوروز / ای نوروز.

امید وصال؛ سیدمحمدعلی آستانه (امید)، انتشارات انگیزه، تهران، ۱۳۸۴، ۱۷۱ ص (۴ جلد)

نمونه‌ی شعر: به مقبولان درگاه جلالت / به زیباییان مجلای کمالت / به آن اسما حسنا‌ی تو سوگند / عزیزان تو در بیت رسالت. **نغمه‌های روح بخش؛** سیدمحمدعلی آستانه، انتشارات جهان‌آرا، تهران، ۱۳۷۸، ۲۰۷ ص.

نمونه‌ی شعر: لحظه‌ی محو جمالش گشتم و بی‌خود شدم / زان بی‌خودی / خودها همه باطل شد، / آن خود جلوه‌گر / اینک منم بشناس / گفتم چشم، / این خود جلوه‌ی چشم و گوش اهل دل باشد / خدایا، ای خدای مهربان / ای جلوه‌گر در عین زیبایی و قدرت‌ها / کدامین جلوه و زیبایی / ای زیبای زیباییان؟

آیه‌های عاشقی؛ محمدرضا فرامرزی (ساحل)، انتشارات ابن‌یمین، سبزوار، ۱۳۸۱، ۱۱۲ ص. نمونه‌ی شعر: ای دست‌های سبز برآیم دعا کنید / از انتظار سرخ، دلم را رها کنید / در ما غمی نشسته به تنهایی غروب / مردان آفتاب! نگاهی به ما کنید / سرما تمام وسعت ما را فراگرفت / ای خشم‌های صاعقه! آتش به پا کنید.

داستان

همزاد فراکهکشانی من (هفت داستان کوتاه)؛ مهدی عاطف‌راد، تهران، شریف، ۱۳۸۳، ۲۰۰ ص.

هیاهوی سکوت؛ غنچه وزیری، انتشارات واج، ورامین، ۱۳۸۳، ۶۴ ص.

گم شده در غبار زندگی؛ اعظم آخوندزاده، انتشارات آسیم، تهران، ۱۳۸۳، ۲۷۴ ص.

زندگی را از نو آغاز کن؛ اعظم آخوندزاده، انتشارات آسیم، تهران، ۱۳۸۲، ۳۷۲ ص.

سیامک؛ معظمه اقبالی (اعظم) انتشارات زورق، تهران، ۱۳۸۰، ۲۰۰ ص.

گوناگون

زندگی‌نامه‌ی استاد احمد کرمی؛ میرزا محمد کاظمینی، یزد، صحیفه‌ی خرد با همکاری بنیاد ریحانة‌الرسول، ۱۳۸۴، ۱۳۳ ص.

دل مشغولی‌های یک سردبیر؛ دکتر پرویز عطایی تبریزی و مصطفی بادکوبه‌ای هزاوه‌ای (امید)، تهران، ۱۳۸۴، ۱۸۴ ص. کتاب حاضر کار مشترکی است که نویسندگان به‌عنوان سردبیر و

رئیس هیأت تحریری هفته‌نامه‌ی طبرستان سبز، تجارب خود را در این مطبوعه به قلم آورده‌اند.

آگاهی، پارسای، آزادی؛ محمدرحیم جمشیدی، انتشارات نوید شیراز، شیراز ۱۳۸۴، ۱۱۹ ص. نمونه‌ی نوشته: اینجاییم تا تسلط بر فرآیند آفرینش درون و طبیعت بیرون را بیاموزیم. در نظام آفرینش، بخشندگی، آگاهی و شدیابندگی عظیمی جاری‌ست. میراث عظیم طبیعی انسان، بسیار شکوهمند و روبه‌رشد است. آزادی انسان نیز به واقع پاره‌ی از طبیعت است. همه‌ی سطوح هستی انسان با یک‌دیگر در ارتباطند. عمق حضور میزان و عمق ارتباط بی‌واسطه‌ی انسان را در هستی نشان می‌دهد.

سطح شناخت: میزان انعکاس هستی در ذهن پویای انسان است. مجموعه‌ی باورها، دیدگاه و نگرش ما را شکل می‌بخشد. کارکرد نیم‌کره‌ی راست و چپ مغز انسان. کلام تو، چراغ تو است. درست نیایش کردن، خود هنری‌ست مراقبه می‌کنیم تا هویت و جایگاه درست خود را در طرح کائنات کشف کنیم. اگر نتوانید چیزی را ممکن بدانید صاحب آن نخواهید شد. ما به اهداف مشخص محتاجیم. برنامه‌ریزی اجرایی. چه‌گونه‌ی نیل به هدف را تنظیم می‌نماید. جوهر اصلی کلیه وظایف مدیریت «تصمیم‌گیری» است. کار وسیله آفرینش است. جهان فرآورده‌های ذهن انسان.

نشریات ادواری

پادنگ؛ ماهنامه‌ی پژوهشی - آموزشی - تحلیلی، به مدیریت فاطمه عاطفی‌فرد، چاپ رشت، سال دوم، شماره‌ی ۱۳ (آبان ۸۴)، با مقاله‌هایی (به ترتیب چاپ)، از پروفیسور سیدحسن امین (خاطرات قضایی حسین شهبسوارانی)، اشکان غایبی (ابراهیم پورداوود)، فاطمه عاطفی‌راد (سنجش رفتاری ایرانیان)، ابازر غلامی (شکار در گیلان)، جعفر خمایی‌زاده (چه‌گونه‌ی تشکیل سازمان تأمین اجتماعی).

عرفان ایران (مجموعه‌ی مقالات)؛ به مدیریت دکتر مصطفی آزمایش، انتشارات حقیقت، تهران، ۱۳۸۴، ۱۳۴ ص.

نمونه‌ی نوشته: آیات قرآن دارای وجوه و تقسیم‌بندی‌های گوناگونی‌ست که شرح جامعی از آن در ابتدای تفسیر شریف بیان السعادة آمده است. یکی از مهم‌ترین این‌ها، موضوع تنزیل و تأویل قرآن است. درباره‌ی تأویل قرآن، تأویل ممدوح و مذموم، فرق میان تأویل و تفسیر، تفسیر به رأی و ... مطالب مختلفی گفته شده است. خود کلمه‌ی تأویل در لغت به معنای بازگرداندن و رجوع به اصل و مبدأ است. تنزیل هم در لغت به معنای پایین‌آوردن و فرودآوردن است. آیات قرآنی دارای تنزیل و تأویل است.

هنرپو؛ فصلنامه‌ی خبری تحلیلی هنرهای هفتگانه، به مدیریت محمدکاظم سالمی، سال سوم، شماره‌ی ۱۲ (پاییز ۸۴)، با مقاله‌هایی از غزاله سلیمانی (آیین ستاره روشن است)، بابایی (غلامحسین بنان)، رکسانا هوشمند وزیری (نقاشی مکتب هرات)، محمدعلی محمودی (معرفی فاطمه بحرینی: نقاش)، محسن محسنی (هنر قالی دستباف ایران)، منیرع شعاعی (هنر خوشنویسی) و اشعاری از انجمن شاعران هنرپو.